

PRESSMEDDELANDE nr 52/25

Luxemburg den 29 april 2025

Domstolens dom i mål C-181/23 | kommissionen mot Malta (Medborgarskap genom investering)

Unionsmedborgarskap: Det maltesiska systemet för medborgarskap genom investering strider mot EU-rätten

Unionsmedborgarskap får inte förvärfvas genom en kommersiell transaktion

Fastställandet av villkoren för beviljande och förlust av medborgarskap i en EU-medlemsstat omfattas av varje medlemsstats befogenhet, men medlemsstaterna är skyldiga att följa EU-rätten när de utövar denna befogenhet. Grunden för medborgarskapet i en medlemsstat utgörs av det särskilda band av solidaritet och lojalitet som finns mellan staten och dess medborgare, liksom av en ömsesidighet i fråga om rättigheter och skyldigheter. En medlemsstat åsidosätter uppenbart dessa principer när den genom ett transaktionellt förfarande beviljar medborgarskap i landet – vilket innebär att den också med automatik beviljar unionsmedborgarskap – i utbyte mot förutbestämda investeringar eller betalningar. En sådan "saluföring" av ställningen som medborgare är oförenlig med det grundläggande begreppet om unionsmedborgarskap i EU-fördragen. Denna saluföring strider mot principen om lojalt samarbete och undergräver det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna vad gäller beviljandet av medborgarskap i respektive land, vilket legat till grund för att unionsmedborgarskapet infördes i EU-fördragen.

Efter en ändring av lagen om maltesiskt medborgarskap i juli år 2020 antog Malta lagstiftning¹ om villkor för förvärv av "maltesiskt medborgarskap genom naturalisation med anledning av exceptionella tjänster i form av direktinvesteringar" (2020 års system för medborgarskap genom investering)². Inom ramen för detta system kunde utländska investerare ansöka om att bli naturaliserade när de uppfyllde ett antal villkor, vilka huvudsakligen var av ekonomisk natur.

Kommissionen anser att detta system, genom vilket personer som inte hade någon verklig anknytning till Malta beviljades naturalisation i utbyte mot förutbestämda betalningar eller investeringar, åsidosätter reglerna om unionsmedborgarskap³ och principen om lojalt samarbete⁴. Kommissionen väckte därför talan mot Malta vid EU-domstolen.

EU-domstolen slår fast att Malta har åsidosatt EU-rätten genom att inrätta och genomföra 2020 års system för medborgarskap genom investering, vilket liknar en **saluföring** av beviljandet av medborgarskap i en EU-medlemsstat och, i förlängningen, av ställningen som unionsmedborgare.

EU-domstolen erinrar om att varje EU-medlemsstat fritt får bestämma på vilka villkor den beviljar eller återkallar medborgarskap i det egna landet. Medlemsstaterna är emellertid skyldiga att **följa EU-rätten** när de utövar denna befogenhet. Det går varken av ordalydelsen eller av systematiken i EU-fördragen att dra slutsatsen att fördragens upphovsmän hade för avsikt att, vad gäller beviljande av medborgarskap i en medlemsstat, föreskriva något undantag från skyldigheten att följa EU-rätten.

Unionsmedborgarskapet garanterar fri rörlighet inom ett gemensamt område med frihet, säkerhet och rättvisa. Detta gemensamma område vilar på två grundläggande principer: Principen om ömsesidigt förtroende mellan

medlemsstaterna och principen om ömsesidigt erkännande av nationella avgöranden. Unionsmedborgarskapet är ett uttryck för den grundläggande solidaritet som finns mellan EU-medlemsstaterna och som bygger på ömsesidiga åtaganden inom en rad områden. I enlighet med principen om lojalt samarbete är varje medlemsstat därför skyldig att avstå från att vidta åtgärder som kan äventyra EU:s gemensamma mål.

En EU-medlemsstat får följaktligen inte bevilja medborgarskap i landet – och i praktiken unionsmedborgarskap – i utbyte mot förutbestämda betalningar eller investeringar, eftersom detta i princip innebär att förvärv av medborgarskap reduceras till en rent kommersiell transaktion. En sådan praxis gör det varken möjligt att etablera det band av solidaritet och lojalitet mellan en medlemsstat och dess medborgare som krävs eller att upprätthålla det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna och den utgör därför ett åsidosättande av principen om lojalt samarbete.

PÅPEKANDE: En talan om fördragsbrott riktar sig mot en EU-medlemsstat som inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt EU-rätten. En sådan talan kan väckas av kommissionen eller en annan EU-medlemsstat. Om EU-domstolen slår fast att fördragsbrott föreligger, är medlemsstaten skyldig att omedelbart följa domen. Om kommissionen anser att EU-medlemsstaten har underlåtit att följa domen, får den väcka en ny talan och begära att ekonomiska påföljder ska utdömas. Om en EU-medlemsstat inte har underrättat kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att införliva ett direktiv, kan EU-domstolen emellertid redan i samband med den första domen om fördragsbrott utdöma en ekonomisk påföljd, om kommissionen har yrkat detta.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

[Domen i fulltext och eventuellt en resumé](#) av domen publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎(+32) 2 2964106

Håll dig uppdaterad!

¹ 2020 års förordning om beviljande av medborgarskap med anledning av exceptionella tjänster som antogs i november år 2020, i enlighet med artikel 10.9 i lagen om maltesiskt medborgarskap, i dess lydelse enligt 2020 års lag om medborgarskap.

² Del III och del IV i 2020 års förordning innehöll detaljerade regler om behandling av ansökningar om naturalisation med anledning av exceptionella tjänster och direktinvesteringar i Maltas ekonomiska och sociala utveckling.

³ Artikel 20 FEUF.

⁴ Artikel 4.3 FEU.